

"UKRAINIAN LABOR NEWS"
 Printed and published tri-weekly by the Workers and Farmers Publishing Association, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its head office and place of business, at the corner of Fritchard Avenue and McGregor Street in the City of Winnipeg, Manitoba.
 M. Popovich, Secretary.
 Subscription per year \$4.00
 Telephone: J 1465.

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"
 газета для робочого люду — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.
 Видав. Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, інкорпороване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Укр. Роб. Домі, на розі вулиць Фрічард і Макгрегор, у Вінніпегу, Ман. М. Попович, секретар.
 Передплата на рік \$4.00
 Адреса:
UKRAINIAN LABOR NEWS
 Cor. Fritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

НЕ ТІШЬСЯ, ВРАЖЕ!

Наспівші зі Злучених Держав українські газети містять телеграму з Відня про завзяту передвибірчу боротьбу в Чехословаччині. В тій новині говориться, що на вічу в селі недалеко Пршева, на Підкарпатській Україні, "громада" обтяла вуха п'ятнадцятьом комуністам.

Таке за телеграмою з Відня подає джерзиситська "Свобода". Знову "Укр. Шод. Вісті" в новинці з Відня кажуть, що вуха обтято п'ятнадцятьом комуністам.

Ми тут не входимо в те, кому саме "громада" обтяла вуха: комуністам, соціялістам, чи хоч-би націоналістам. Зазначуємо лише, що на Підкарпатській Україні, як і всюди, комуністи а соціялісти не є одно-й те саме. Підкарпатські комуністи є секцією Комуністичного Інтернаціоналу і минулих виборів вони на Підкарпатті отримали велику перемогу, що страшенно розлютюило чеську буржуазію і місцевих українських націонал-шовіністів. Кількох комуністів в минулих виборах на Підкарпатті лягли трупом за що побіду. Цього року підкарпатські комуністи поставили девять своїх кандидатів до парламенту і п'ять до сенату, між ними і т. Івана Боднара, фотографія якого була вміщена в одному з минулих чисел "У.Р.В."

Українські соціялісти на Підкарпатті, як і всюди, є цілком на услугах чеської буржуазії, стоять горою за "гуманізм" "батька" Масарика, а цього року вони поставили своїм кандидатом до парламенту Чеха Нечаса.

Отже кому "громада" обтяла вуха — комуністам, чи соціялістам, годі поки що сказати. Але вміщуючи цю новинку, джерзиситська "Свобода" в замітці до неї вже радше з того, що "громада" обтяла вуха комуністам. І коли-б навіть "громада" відтяла вуха комуністам, то хрумляч з "Свободи", як-що вони почували себе українськими націоналістами, радить з цього нечаго.

Був час, коли українські патріоти тишилися, що бодай кучонок України під Чехословаччиною дістав змогу плекати та розвивати "рідну культуру" і словословни вони за це "батька" Масарика. Тепер вже замовкли, бо Чехословаччина здушила підкарпатських українців залізними тисками, так само, як Польша або Румунія.

В додатку до цього, самі українські націоналісти та соціялісти на Підкарпатті позачарували між собою, натворили різних груп та партій, з котрих кожна напередки вислуговується чеській буржуазії, головно дідичам.

Про це ми читаємо не в більшовицькій газеті, але у львівській "Ділі" з 29 жовтня. "Діло", говорючи про цілу Чехословаччину, каже:

"Майже всі великі політичні партії і то як урядові, так і опозиційні, в останній часі розбилися на взємно поборюючі групи. Загальний страх панує перед комуністами і перед словачькими націоналістами (Глінка)".

Що до Підкарпатської України, то те саме "Діло" лише, що "чеська влада, щоб ослабити Закарпатську Україну при виборах, одірвала від неї 26 українських (руських) сіл і прилучила їх до Словаччини. Це викликало велике обурення українців, але вони тепер так розпорозені на атоми (на дрібні частини), що навіть до протесту нездатні".

"Діло" пише, що "на Закарпатті є лише 2 чи 3 партії (українські), які йдуть до виборів самостійно, незалежно від чеських партій. Всі інші є лише філіями чеських партій і вони чекають, поки Прага не привезе грошей і агітаторів та не пічне "робити виборів". Живу акцію розвинули комуністи".

Довідемося з того самого "Діла", що комуністи якраз розвинули живу акцію в обороні прав українського народу Підкарпаття, в обороні його національної культури і державної приналежності. Перед замкненням парламенту, комуніст-полсол Гаті виголосив промову на тему національного питання на Підкарпатті, в якій зазначив, що український народ розоріано на частини і що він повинен об'єднатися під прапором Радянської України.

З приводу цієї промови комуніста, "Діло" тишить, "що українська національна ідея має ґрунт серед народу на Закарпатті".

І слідом-же таки за тим "Діло" пише, що "за те дуже сумно представляються українські (руські) партії народницького характеру. Соціал-демократи поставили кандидатом до парламенту Чеха Нечаса, інші ніякої діяльності не проявляють, сваряться між собою".

"Знову тихе, темне і нужденне Закарпаття буде тереном залізої і безпідної боротьби партій, яка несе лише деморалізацію, підкупство і лянтьку" — каже на закінчення "Діло".

Отже, коли це на вічу обтято вуха п'ятнадцятьом комуністам, то хто це зробив? "Громада"? Певно, що ні. Це зробили звичайні політичні шантажисти, зробили гроші чеської буржуазії. А за що? За те, що комуністи на Підкарпатті є одиноким реальним силою, що опирається на широкі верстви бідняцьких мас, що вони борються за соціяльний й національний визвіль українського народу, борються за злукою всіх українських земель під прапором Радянської України, розматованих між Польщею, Чехословаччиною і Румунією. Тому то, як доносить львівська газета "Світао" з 1. листопада, "проти комуністичної партії Чехословаччини почали боротьбу уряд і партійна коаліція, особливо-ж соціал-демократи. Цей ряд діячів цієї партії поставлено під обвинувачення державної зради".

Отже чеський уряд ставить комуністів на суд за те, що хочуть волі українському народові, а українські патріотичні не-долоудки тишаться, що комуністам на Підкарпатті відтинають вуха.

"Не тишся, враже", подивися, де твої однодумці!

Робітник.

ТОВАРИШІ! ВІДНОВЛЯЙТЕ ПЕРЕДПЛАТУ НА "УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ".

АМЕРИКАНСЬКИЙ "ПАЦИФІЗМ" ПІСЛЯ КОНФЕРЕНЦІЇ В ЛЬОКАРНО.

Злучені Держави — традиційна країна "пацифізму". Америка не любить, коли інші держави розвязують конфлікти між собою збройним шляхом. Але, звичайно, коли Злученими Державам це потрібно (вигідно), вони не соромляться звертатися до воєнних розвязань і охоче скористовують зиски, що дає їм їхня фінансова та промислова міць.

Злучені Держави навалилися на слабу Іспанію для того, щоб забрати у неї Кубу та філіппінські острови. Підчас останньої світової війни Америка також вважала за необхідне втрутитися в біжку для того, щоб без великих жертв та витрат позбавитися від небезпечної суперниці — Німеччини. Але після того, коли європейські держави цілком виснажені підписали мирову угоду, Америка знову виступила у ролі загальної примирительки і скликала у Вашингтоні конференцію для обговорення питання про зменшення озброєнь на морі.

В наслідок світової війни американська воєнна флота надзвичайно збільшилася, а флота Великої Британії трохи зменшилася через втрати, що вона мала від підводної війни. Зафіксувати співвідношення сил, що утворилися, та примусити Англію припинити змагання з Америкою на ґрунті воєнного пароплаво-будівництва — стало завданням денним для американських політиків. Припинення будови нових броненосців було авно вигідне для Америки бо, як що спалахнула 6-ві війна між Америкою і Англією, то величезна промисловість Злучених Держав зуміла-б збудувати величезну воєнну флоту зі швидкістю, що на неї нездатна Англія. Вашингтонська конференція обмежила розміри воєнної флоти всіх великих держав, при чому число великих воєнних суден було визначено для Америки таке-ж, як і для Англії, а друга суперниця Америки — Японія має право мати броненосців та великих крейсерів півтора рази менше, ніж Злучені Держави.

Черговим завданням політики Злучених Держав є нині фінансове і, взагалі, економічне завоювання Європи. За допомогою плану Доса, Німеччину втягнуто до сфери впливу американського капіталу. На черзі — поширення цього впливу на Францію, для чого наймогутнішим знаряддям повинна бути вимога виплати воєнного довгу. Однак, платіжоздатність Франції в першу чергу обмежена її величезними воєнними втратами. Утримання армії та флоти відбирає величезну частину французького бюджету, а могутня армія дозволяє французькій дипломатії вивляти в своїх вигодах більше незалежності, ніж це бажано американським фінансовим королем.

Пацифізм Злучених Держав, що має під собою такий реалістичний ґрунт, природно, хапається за ріжний привід до того, щоб добитися роззброєння європейських держав. Хоча Злучені Держави повновладно керують буржуазні уряди Франції та Англії, особливо останньої, найпалкішими оборонцями Ліги є, як відомо, соціал-реформістські партії Європи та II. Інтернаціонал. Соціялісти тут, як і скрізь, грають, роллю ширми для імперіалістичних зграй, що боряться між собою. Проти такої "демократичної" організації, як Ліга Націй, нічого не може зробити навіть "демократ" Кудладж.

Конференцію роззброєння, що її затіяла Америка, поховано таким чином, "по першому розряду". Американський маневр поки що не вдався. Але це ще не значить, звичайно, що американський капітал назавжди відмовився від спроби підкорити своїм бажанням та проектам буржуазну Європу та роззброїти її на слово американського імперіалізму.

Яворський.

ЩО РОБЛЯТЬ СОЮЗНИКИ УКР. ПАТРІОТІВ В ГАЛИЧИНІ.

Майже в кожному числі українських газет в Галичині читаємо, як там польські панні й підпани обходяться з українським селянством.

Кілька чисел тому назад подавали ми, як польський молодий дідич прострелив ногу у українському хлопцеві. Ще не так давно подавали, як польський шляхтич застрелив на Підкарпатті в лісі молодого летця.

А ось у львівському "Ділі" з 29 жовтня читаємо таку подію, що мала місце в селі Цапівці, пов. Заліщиці.

"Дня 19 жовтня виїхав селянин Василь Смерека з селом ората. Василь Смерека,

хлопців і пішов далі шукати батька. Пошукування тривали до 11 год. вночі, але без успіху. Шойно на другий день знайшли пастику трупа старого Смереки з постріленою головою. Приїхала судова комісія і ствердила, що Смереку застрілю хтось з дубельтків. Поліція арештувала млоногоднього "паніча", а він пресподійно заявив, що стріляв не до Смереки, а до заїца.

Довідемося, що в тому-ж лісі не перший випадок стріляння до людей замість заїца.

3 РОЗМОВИ МІЖ УКРАЇНСЬКИМИ ПАТРІОТАМИ.

Тепер у Вінніпегу тільки й балачок, що про вибори. А особливо між Українцями.

Де стрінувся двох — там суперечка, де трьох — там сварка.

Не диво, коли стрінувся прихильники різних таборів та сперечаються між собою, але зійдуться разом кількох патріотів і сваряться.

Зійшлися в одному домі кількох патріотичних лідерів і завели балачку.

— Не жаль було з коня-бачки й розбити лоба, коли-б хоч був кін... А то кляча — каже один.

— А ти це про що? — питає другий.

— Та про нашого кандидата на алдермана...

— Ой... А я думаю...

— Що ти думаєш?

— Те саме, що й ти.

— Ти лише подумай — каже перший. — Номінували чоловіка, який й говорить не уміє...

— То це боже дякувати, що не уміє... Я буже радий, коли він мовчить. Бо як тільки заговорить, то неперинімо такє ляпне, що хоч вуха загуглять.

— Отож-бо й е! І за такого ми поєдналися з Поляками.

— І я кажу... поєдналися.

— Таж ті кляті більшовики ніколи не дадуть нам дихати за той союз...

— Ну, а хіба-ж то ми? Ти-ж знаєш впертість Бєлка.

— Знаю й кажу: не жаль було з коня-впасти, але...

— Ну тай що — "але"? Де

— Добридень, куме. Йдете в слідуючу п'ятницю голосувати на вибори?

— Доброго здоров'я! Не знаю, чи я є зареєстрований. А ви йдете?

— Пішов-би та не знаю на кого голосувати.

— А то-ж як?

— А так. Понастановляли кандидатів, бодай їх, господи прости, дубом поставило, а тепер морочать нам голови.

— Морочать, кажете?

— Бігме, морочать. Хіба ви не були в неділю на службі бо-жій.

— Ні...

— Там отой з борідкою та-ко наговорив... Каже не голосуйте на Поповича, бо не дістанете роботи.

— А хіба ви тепер маєте роботу?

— Таж ні.

— Я також ні.

— Ото-ж бо я й кажу — морочать нам голови. Тепер-же Попович не є алдерманом і ані я, ані ви — роботи дістати не можемо.

— А на кого казав той з борідкою голосувати?

— Казав на Комача, Якимішакка і Сендзяка, а на Поповича ні.

— Хто-ж то є той Сендзяк?

— Таж польський доктор. Він йде на скул-троста... Арсенич йому уступив кандидатуру. Каже, ми з польськими докторами та ксьондзами повинні єднатися.

— Хто, хто так каже?

— Арсенич і Свистун і отой наш з борідкою...

— Арсенич і Свистун?

— А вже-ж! І Якимішакка і Божик і...

— І ви підете на них голосувати?

— А я знаю...

Перед тим равено двох людей теж з дубельтків і це пройшло безшарно, бо не було свідків. А недавно зловили одного селянина в лісі в часі морозу, знали з нього все, побігли та пустили босого до дому. Видно, що тамовні лісовики вже передіше ловили дубельтківку людей".

Так польська шляхта поводитися з українськими селянами в Галичині. А у Вінніпегу українські патріоти заклочують союз з польськими панями.

НА МІТІНГУ.

Перший панський польсько-український "братній" передвибірчий мітинг в Норквей школі в Вінніпегу.

Говорить Якимішак. Дехто ставить запитання. Голова просить дати говорити, а за те після закінчення кандидат буде відповідати на питання.

Якимішак скінчив. Один з присутніх ставить питання: — Скільки ви, пане, літ в Канаді?

— 28 літ — відповідає Якимішак.

— А чи бачили ви москитів в зимі?

— Ні.

— То не побачите ви себе і в міській раді.

В салі загальне: ха-ха-ха!..

Другий з публіки встав поставити питання, але... вже не було кому. Якимішак натягнув шапку і чкурнув з салі.

Говорить Сендзяк.

Каже, що він є за тим, щоб навчання в школах поставити на якнайбільшу ошадність. А для цього він каже, щоб наука в школах відбувалася по 10 годин... для меншої витраті коштів.

Встає жінка і питає: — Ви є за тим, щоб вчительки працювали по 10 годин денно?

— Ні... я за тим, щоб побільшити часо вчителів і щоб вони працювали на дві зміни.

Один з публіки: — Яка-ж тоді буде ошадність, як ви побільшите в двоє число учителів?

Сендзяк сів, а в салі голоси: ха-ха-ха!..

Говорить Свистун.

Але перше чим говорити, підняв перед публікою передвибірчий бюлетин Комуністичної Партії Канади з фотографією на рему т. Поповича.

В салі бурливі оплески.

Свистун викрачив окуляри, не знаючи кому плещуть: йому, чи бюлетенові.

Опустив бюлетин — оплески втихли.

Підняв бюлетин — знову оплески.

Догадався тоді Свистун, кому публіка плеще.

Починає говорити... Не про вибори, але про Росію. В салі шум і крики:

— Лийні Росію, говори про вибори! — гукає публіка. Голова (Арсенич) просить о спокій.

— Хай залишить Росію і говорить про вибори! — домагаються присутні. Свистун опирається і кричить. Потім замість промови, ставить провокаційні питання, в роді таких: а як ви (це до українських робітників) думаєте встановити це, а це? В такий самий спосіб, і такою методою, як зроблено в Росії?

Це український патріот питає в такий провокаційний спосіб українських робітників, щоб відтак відумати щось і донести на них своїм панам.

Відповідає англійський товариш.

А потім... Потім промовляв т. Бартоломео... це на патріотичному, польсько-українському мітингу. Голова мусів дати йому слово.

Цікавий був мітинг. Патріоти почали, а робітники докінчили.

Веселійко.

ХОЧЕТЕ БАЧИТИ, як боролос робітництво з російським царом і як не жаліло свого життя, аби здобути собі волю? Прийдіть сьогодні, в суботу 21. листопада до салі У. Р. Д. у Вінніпегу і все це побачите в прекрасній драмі "Терновий Кущ".

Грають найкращі наші сили! Участь бере більше, як 30 осіб. Кожна дія захоплююча жива і незвичайно вірно скоплена з життя.

Не пропустіть нагоди побачити цю драму! Такої драми ви певно ще не бачили ніколи!

ЗАСУДИЛИ АРТИСТА НА ШІСТЬ РОКІВ.

В Лодзі відбулася недавно розправа проти кабаретного артиста Баранського, якого оскаржено за шпіонажу в користь Радянського Союзу. Розправу ведено тайно. Баранського засуджено на шість років важкої тюрми.

Відновляйте передплату на "Українські Робітничі Вісті".